

Erotik og Kvinder.

Et Par Ord om og i Anledning af *Stella Kleves* „*Pyrrhussejre*“.

Der er stærkt Liv i den svenske Kvindebevægelse for Tiden, et Liv, der lægger sig for Dagen, ikke blot i Væxt og Trivsel, men ogsaa i Gjæring og Uro, i Spænding og Strid. Og den, der i det sidste Fjerdingsaar har læst de to svenske Kvindeblade „*Dagny*“ og „*Framåt*“, vil vistnok have faaet et stærkt Indtryk af, at Gjæringen og Striden for Øjeblikket tager de fleste af de mange gode Kræfter i Brug. Men det er ingen Skade til: efter Gjæring følger Klarhed og Ro, efter Strid Fred.

Det er Sædelighedsspørgsmaalet, eller snarere *ét* Sædelighedsspørgsmaal, der har sat Sindene i Bevægelse, og Stødet til Bevægelsen blev givet af en lille Novelle af *Stella Kleve*, „*Pyrrhussejre*“ i „*Framåt*“s Oktoberhæfte (Nr. 20). Indholdet maa i Korthed gengives.

Mårta Ulfklo er kommen til Montreux for at dø. I den store Ensomhed — midt i en henrivende Natur og en stadig vekslede Menneskeskare, men udelukket fra begge ved Sygdommen — ser hun hele sit Liv for sig igjen med dets Kampe og Sejre, „farlige Sejre“, som Doktoren kalder dem, „Pyrrhussejre“, siger hun selv. De „erotiske Fantasier“, som hun har „kvalt“, som hun har været for „forsigtig“ til at gjøre til Virkelighed, faar igjen Form og Farve for hende, hun gennemlever paany „de Nætter, da hun, endnu med Dansens Feber i sine Lemmer, ophidset af Vin og Mændenes Blikke, i brændende søvnløs Angst timevis havde kastet sig paa sit Leje“, og hun ser „snart et Ansigt, snart en Skikkelse i en bestemt Stilling, en Rorkarls nøgne Arm, en solbrændt Nakke under en stiv, opstaaende Militærkrave, en løftet Fod med Skøjte paa“. Og snart er det et helt lille Stykke Liv, hun lever om igjen: hun er ene med Fættøren i den stille, snelyse Skov — Billedet ruller rask efter den hurtige Slædefart — hun er saa ung og saa kjæk. Men hun flygter angst for hans Favntag og blik, da hun et Sekund giver sig hen i et Kys. — Saadan stiger de frem, Billede efter Billede. Og hun hører Lægens Ord om